

תת"ע 3218/06/14 - מדינת ישראל נגד רז מורן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3218-06-14 מדינת ישראל נ' רז מורן
בפני כב' השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רז מורן ע"י ב"כ עו"ד משה אלון

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה בשכרות, בכך שסירבה לתת דגימת נשיפה לפי דרישת שוטר - עבירה בניגוד לסעיף 62(3) ביחד עם סעיפים 64ד(א), 64ב, ו 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א 1961-.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים :

1. הנאשמת נהגה ברכב מ.ר. 31-071-24, ביום 7.6.14 בשעה 03:51 לערך, ברחוב הירקון בתל אביב.
2. הנאשמת נעצרה ע"י ע"ת/2 לאחר שצפרה מספר פעמים לנהג מונית.
3. הנאשמת סירבה לצאת מהרכב לבקשת ע"ת/2, בטענה שלגבי צפירה נותנים רק דוח.
4. הנאשמת סירבה לבצע בדיקת ינשוף, וביקשה לבצע בדיקת דם כתחליף לבדיקת הינשוף.
5. הנאשמת קרעה לגזרים את המסמכים שהוגשו לה בקשר עם האירוע על ידי ע"ת/4.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן :

לגרסת המאשימה: הנאשמת נהגה כשהיא שיכורה, עפ"י ההגדרות בפקודת התעבורה. ובתוך כך שסירבה לבדיקת נשיפה, ניתן לה הסבר בדבר משמעות הסירוב ועל כן רואים אותה כמי שנהגה בשכרות, כאמור בחזקה הקבועה בסעיף 64ד לפקודה.

לגרסת הנאשמת: הנאשמת כופרת בסירוב, לטענתה הסירוב לבצע את בדיקת הינשוף נובע מכך שאינה סומכת על השוטרים ולכן דרשה לחילופין לעשות בדיקת דם. כמו כן, יש מכלול מצטבר של ליקויים והתנהגות לא הולמת של

השוטרים באופן הטיפול באירוע.

דין והכרעה

1. בישיבת הקראה, הודתה ההגנה בנהיגה, בזמן ובמקום, כפרה בסירוב ובאמינות השוטרים. משכך נקבע התיק לשמיעת הוכחות.
2. מטעם המאשימה העידה ע"ת מס' 2 המתנדבת דניאלה פרנק על ידה הוגש דו"ח פעולה ת/2 בו מפורט השתלשלות הארוע כדלקמן:

"במהלך בדיקת שכרות לנהגים כאשר התנועה צפופה שמעתי רכב צופר למונית שיצאה מהתחנה שלה, התקרבתי ואמרתי לנהגת שהיא מנסה להשתלב אך היא הגיבה בצעקות, ביקשתי ממנה להפסיק לצפור שכן זה נועד להזהיר מסכנה, הנהגת אמרה שהיא עורכת דין ומי אני שאומר לה לא לצפור, ביקשתי מהנהגת לעבור בדיקת אלכוהול בנשיפון, אך היא דחתה אותי בתקיפות ואמרה שאני כולה מתנדבת, פניתי אליה מספר פעמים בבקשה לנשוף והסברתי שמדובר בפעולה בת 30 שניות שכל נהג עובר כרגע במחסום, אך היא סירבה בטענה שהיא לא חייבת ואינה רוצה, אי לכך ביקשתי ממנה פרטים; ניירות, ורישיונות אך היא לקחה את מכשיר הפלאפון הנייד שלה ואמרה שהיא לא תעשה כלום לפני שתשוחח עם עורך דין, ביקשתי ממנה לצאת מן הרכב ולא לדבר בטלפון אך היא המשיכה לחייג כאשר היא צורחת עלי והתנהגותה נראתה לי מוזרה מאד. הבהרתי לה שברגע שהיא מסרבת לבדיקה ומסרבת להציג רישיונות היא מסתבכת. הנהגת התנפלה עלי בצעקות שאני אשה רעה ואינה רוצה שאעמוד לידה, אי לכך ובהתאם לנסיבות ביקשתי בקשר סיוע, והם הגיעו אלי מפקד המשמרת ו - 2 שוטרים שהמשיכו את הטפול, המפקד אילן זמיר וכן השוטר דניס וולניקוב והמתנדב סופר".

3. בעניין זה העידה ע"ת מס' 2 לאמור:

"שמעתי אותה צופרת חזק מאד למרות שעמדתי עם עוד שוטרים ועשיתי בדיקות לנהגים היא צפרה, הסברתי לה שיצא נהג מונית שתיתן לו להשתלב. אמרתי לה שהצופר הוא רק למקרים שיש צורך היא אמרה לי שאני אשה רעה, הבנתי שיש התנהגות ילדותית היה ריח אלכוהול, היא לא רצתה לתת לי תעודות לשתף פעולה, היו עוד 2 אנשים שניסו להרגיע אותה".

(שורות 9 - 13 בעמ' 11 לפרוטוקול)

ובהמשך:

"הייתי צריכה לעמוד לא רחוק ממנה כי היא השתוללה, ניסיתי להוציא אותה מהרכב, היא סירבה, חבריה השפיעו עליה ואמרו לה שידאגו לרכב, ראיתי אותה מתפרעת, ראיתי שאוזקים אותה".

4. מטעם התביעה העיד ע"ת מס' 3 רס"ל דניס וולניקוב אשר הכין דו"ח פעולה ת/3 לפיו הגיע לזירת האירוע על מנת לסייע למתנדבת דניאלה פרנק, לדבריו סירבה להזדהות, סירבה לבצע בדיקת נשיפה וטענה שהיא עו"ד ... ביקשתי מהנ"ל להזדהות בפני להציג לי רישיון נהיגה עם תמונה ורישיון רכב, הנ"ל סירבה ... הודעתי לנ"ל שהיא עצורה, ביקשתי ממנה להושיט ידיים מקדימה לצורך שאני אשים לה אזיקים, הנ"ל סירבה, הזהרתי את הנ"ל והודעתי שאני אשתמש כלפיה בכוח לצורך מעצר וזה לא יהיה נעים, חזרתי כמה פעמים, הנ"ל בכל זאת סירבה, תפשתי את הנ"ל בידה השמאלית עם ידי השמאלית לצורך עצירה, הנ"ל התנגדה למעצר לאחר זמן קצר אזקתי את הנ"ל".

(ראה לעניין זה ת/3 ופרוטוקול בימ"ש בעמ' 13 למטה ובעמ' 14 למעלה).

5. מטעם המאשימה העיד ע"ת מס' 1 רס"ב אילן זמיר שהיה אחראי משמרת. הוא הוזעק לטפל באירוע של הנאשמת כשהיא אזוקה בידיה, העד רשם דו"ח פעולה ת/1 לאמור:

"דיברתי אליה יפה מאד וכן הסברתי לה שהיא לא חייבת לבצע בדיקת נשיפון אך היא חייבת קודם כל להזדהות ולאחר מכן היא חייבת לבצע בדיקת ינשוף, היא ביקשה שקודם כל אני יוריד לה את האזיקים ולאחר מכן היא תזדהה ... הורדתי לה את האזיקים ... ביקשתי וביקשתי ממנה את רישיון הנהיגה שלה ולאחר כ - 1/4 שעה של שכנועים הנ"ל הוציאה לי את רישיון הנהיגה שלה ואמרתי לנ"ל שהיא משוחררת ... הנ"ל לא הסכימה לעשות את הבדיקה וסירבה".

(ראה גם שורות 1 - 9 ושורה 19 עמ' 6 לפרוטוקול).

6. מטעם התביעה העידה ע"ת מס' 4 רס"ר גלי מלול אשר ערכה בין השאר את ההזמנה לדין (ת/4) לנאשמת.

בתיאור "נסיבות המקרה" של ת/4 ציינה העדה כי היא הוזעקה לסייע לאירוע שארע במחסום שכרות, הנהגת הנאשמת סירבה להזדהות וסירבה לבדיקת ינשוף, הנהגת היתה נסערת ולא היתה מוכנה להקשיב לאף אחד, היא לקחה אותה הצידה וניסתה להרגיע אותה. היא הסבירה לנאשמת כי החוק מחייב אותה לבצע בדיקת ינשוף והסבירה לה את משמעות הסירוב והקריאה לה את ס' 8, לאחר שהנאשמת כבר סירבה לבצע בדיקת ינשוף, העדה התחילה עמה מחדש, לאחר מספר ניסיונות הנאשמת לא שיתפה פעולה והעדה הודיעה לה כי נחשבת שיכורה עפ"י חוק וכי אסורה עליה הנהיגה.

בעדותה בביהמ"ש העידה ע"ת מס' 4:

"הסברתי לנהגת מספר פעמים את משמעות הסירוב הנ"ל סירבה לבצע את הבדיקה"

(ראה שורה 3 בעמ' 16 וכן שורה 22 בעמ' 18 לפרוטוקול).

עמוד 3

ע"ת מס' 4 ערכה בין השאר, דו"ח עיכוב - ת/6 וכן טופס הודעה לנאשם על זכותו להיוועץ עם עו"ד
ת/5.

עפ"י זיכרון הדברים (ת/8) שערכה ע"ת 4 לאמור:

"בתאריך 7.6.14 בשעה 03.51 הגעתי לרח' הירקון 122 שם הוקם מחסום שכרות ... בהגיעי העברה לידי מעוכבת לאחר שסירבה להזדהות כשנעצרה במחסום וסירבה לבדיקת ינשוף. לקחתי את הנהגת הצידה הצגתי את עצמי, הסברתי לנ"ל את משמעות סירוב הבדיקה. הקשבתי לנ"ל שחזרה על עצמה וטענה כי אכן שתתה שתי כוסות יין, אחד אדום ואחד לבן והינה חוששת כי תכשל ותאבד את רישיון הנהיגה ואת עבודתה. הנ"ל ציינה כי נבדקה בבדיקת שכרות בעבר ונכשלה. ביקשתי מהנ"ל ... להבין את משמעות הסירוב הסברתי לנ"ל שוב ושוב את חובתה לבצע את הבדיקה וההשלכות במידה ולא תבצע, תוך שאני מסבירה לנ"ל היא מחייגת בטלפון מנסה לתפוס משהו שלטעמה הינו קצין משטרה. הנ"ל לא שיתפה פעולה והמשיכה בשלה ... לאחר מעל לחצי שעה שאני מרגיעה ומשוחחת עם הנהגת הנ"ל הסכימה לתת בדיקת נשיפה בנשיפון ועל צג המכשיר הופיע "נכשל" הנ"ל ביקשה לבצע שוב את בדיקת הנשיפון, אפשרתי לה ושוב יצא "נכשל", ביקשתי מהנ"ל להתלוות אלי לבדיקת מאפיינים הנ"ל חזרה בה התרחקה וביקשה שאעשה מה שצריך ותמשיך עם הסירוב ... הנ"ל חזרה וביקשה שאקשיב לה לאחר שקרעה את כל העתקי המסמכים שקיבלה ...".

מטעם המאשימה העיד ע"ת 5 רס"ר ימין שי אשר ערך זיכרון דברים ת/10 בו צוין לאמור:

"דרשתי מנוסעת חשודה בשכרות ששמה מורן רז ... לנשוף במכשיר דרגר 038, הנ"ל לא הסכימה להיבדק וסירבה בכל תוקף לעלות לניידת 33524 בה נערכו בדיקות ינשוף הנ"ל ביקשה ממני בדיקת דם בבי"ח והסברתי לה שעליה לבצע בדיקת נשיפה בינשוף ולא יראו אותה כנהגת מסרבת וכנהגת שיכורה".

7. מכל האמור לעיל, אני קובע כי לנאשמת הוסבר היטב המשמעות המשפטית לסירוב, הן ע"י ע"ת 4 והן ע"י ע/ת 5. כמו כן, הנאשמת ציינה במסגרת חקירתה הראשית, שביקשה לעשות בדיקת דם ולא את בדיקת הינשוף, דבר המחזק את גרסת השוטרים שביקשו לבצע לנאשמת בדיקת ינשוף, כולל הסבר על משמעות הסירוב.

8. הנאשמת טענה במסגרת חקירתה הראשית והנגדית כי ע"ת 2 מנעה ממנה לשוחח בטלפון עם עורך דין ואף חטפה את המכשיר מידה.

"רציתי לחייג והיא חטפה לי את הטלפון מהיד". (עמ' 26, שורה 15 לפר').

לעומת זאת, במסגרת החקירה הנגדית של ע"ת 6 המתנדב סופר חיים נאמר:

"ש. תאשר לי כי הנאשמת ביקשה ממך לדבר עם עו"ד ?

ת. נכון.

ש. מה עשית עם זה?

ת. אמרתי לה שתדבר. העד מקריא את דוח הפעולה. היא דיברה בטלפון היא התייחסה בצורה לא נאותה לשוטרים, אני לא יודע אם דיברה עם עו"ד, היא לא התייחסה אלינו". (ע"מ 25, שורות 1-5 לפר').

עפ"י סדר האירועים שהוצג ע"י הנאשמת במסגרת חקירתה הראשית, המפגש עם ע"ת 6 התרחש לאחר אירוע חטיפת הטלפון כביכול ע"י ע"ת 2. משכך, תמוה הדבר בעיני שע"ת 6 הבחין בנאשמת משוחחת בטלפון וזאת לאחר המועד שבו כביכול הטלפון כבר לא היה אמור להיות במחיצתה.

9. ע"ת 4 ציינה במסגרת חקירתה הראשית והנגדית, כי מפיה של הנאשמת נדף ריח חזק של אלוהול, והתרשמות הינה ברמה בינונית. כמו גם, שהנאשמת נכשלה בבדיקת הנשיפון לאחר מספר רב של ניסיונות. מנגד, הנאשמת טענה במסגרת חקירתה הנגדית שלא נכשלה בבדיקת הנשיפון, לרבות **"היא גם אמרה שלא יודעת מה יצא בנשיפון במכשיר"** (עמ' 31, שורה 25 לפרוט'). לטעמי, מדובר בתשובה שאינה סבירה, תוצאות הנשיפון יכולות להיות נכשל או עובר. משכך, אני בוחר להאמין לגרסה של ע"ת 4 ולא של הנאשמת.

10. במסגרת חקירתה הנגדית נשאלה ע"ת 4 בנוגע לבדיקת המאפיינים:

"ש. עולה טענה כי בעצם התחלתם לבצע מאפיינים ואילן הפסיק אותך באמצע בדיקה או בתחילתה?

ת. לא זוכרת דבר כזה. ניסיתי לדבר עם הנאשמת על בדיקת מאפיינים שתבצע אותה אבל היא סירבה". (עמ' 17, שורות 27-30 לפרוט').

מנגד, במסגרת חקירתה הנגדית של הנאשמת כאשר נשאלה בנושא:

"ש. גלי אומרת שסרבת לבצע מאפיינים, בתחילה הסכמת ואת חזרת בך?

ת. מי שעצר את בדיקת המאפיינים זה זמיר, הוא אמר שאי אפשר לעשות איתי כלום כי שתיתי ועישנתי והתפנית".

(עמ' 31, שורות 26-28 לפרוט').

מדובר בטענה כבושה. מהטעם, שבמסגרת חקירת ע"ת 1, ההגנה נמנעה מלשאול שאלות בנושא בדיקת המאפיינים. בנוסף, גם התייחסותו של הסנגור המלומד לנושא: **"חברי מטעה את העדה, זמיר טען כי לא טיפל בעניין השכרות, לכן לא נשאל"**. (עמ' 32, שורה 3 לפרוט'), אינו שולל כי מדובר בטענה כבושה ואף ניתן לראותו כחיזוק לכך שמדובר בטענה כבושה.

11. לגרסת הנאשמת היא נסעה ברח' הירקון וצפרה למונית שיצאה מתחנת מוניות כדי למנוע תאונה, נדרשה ע"י המתנדבת דניאלה לעצור בצד ולצאת מהרכב, הנאשמת אמרה כי ברצונה להתייעץ עם עו"ד, אך דניאלה חטפה לה את הטלפון מהיד.

הנאשמת פתחה את הדלת וכשעוד לא יצאה סימנה לדניאלה שתחזיר לה את הטלפון, ואז הופיעו 2 השוטרים סופר ודניס אשר אזקו אותה. הגיע השוטר זמיר שהציג עצמו כאחראי המשמרת ביקש ממנה רישיון נהיגה, הנאשמת אמרה לו כי הרישיון ברכב וביקשה להציג אותו ולצורך זה ביקשה כי יוריד ממנה את האזיקים. היא לא הרגישה טוב, הקיאה, לדבריה עברה חוויה לא טובה עם אזיקים בשרות הצבאי וזה מלחץ אותה.

זמיר ביקש ממנה לבצע בדיקת שכרות והנאשמת ביקשה לעשות בדיקת דם.

לדברי הנאשמת הגיעה שוטרת בשם גלי שהביאה לה בדיקת נשיפון. לדברי הנאשמת ניסתה לנשוף יותר מעשר פעמים אך ללא הצלחה. גלי ביקשה לבצע לה בדיקת מאפיינים אך זמיר צעק כי אי אפשר לעשות עם הנאשמת כלום מאחר ועבר הרבה זמן והיא עישנה ושתתה מים.

גלי התעצבנה ואמרה לנאשמת כי היא ניסתה לעזור לה ואם היא לא רוצה לעזור לעצמה היא לא תעזור לה.

השוטרת גלי הסתגרה בניידת ויצאה אחרי חצי שעה עם הרבה ניירת וביקשה מהנאשמת לחתום. הנאשמת שאלה על מה לחתום וגלי אמרה על סירוב לבדיקת אלכוהול. הנאשמת אמרה כי לא סירבה ולכן לא חתמה על אף טופס.

(ראה עמ' 26 - 27 לפרוטוקול).

12. הלכה פסוקה היא שסוג הבדיקה שתערך לנהג, החשוד בנהיגה בשכרות, נתונה לבחירת השוטר, ואין הדבר נתון לבחירתו של הנהג.

ברע"פ 8624/11 עזרא אליסי נ' מדינת ישראל, מיום 11.12.11; קבעכב' השופט רובינשטיין, במסגרת הלכת אליסי:

"... מקום שהשוטר דרש שתיערך בדיקת 'ינשוף' והנהג בחר שלא להיעתר לדרישתו, כמוהו כמי שנהג ברכב בהיותו שיכור. הרשות לדרוש בדיקת נשיפה עומדת לבדה ללא קשר לסוגים אחרים של בדיקות כגון בדיקת דם... השוטר רשאי לבחור בבדיקה, ואינו כפוף אלא למגבלות שבסעיפים עצמם, ובוודאי לא לסוג

הבדיקה שמעוניין בה הנבדק".

באשר לטענת ההגנה שנדרש היה ע"י מי מהשוטרים להתייחס לבקשת הנאשמת לבדיקת דם, ראה בהקשר זה רע"פ 4388/12 אשר וקנין נ' מדינת ישראל, מיום 5.6.12:

"מובן, אפוא, כי רצונו של המבקש כי תיערך לו בדיקת דם, חרף בדיקת הנשיפה, אינו מעלה ואינו מוריד, ויש לראותו כמי שסירב לבצע את בדיקת הנשיפה".

יש לציין באשר להפנייה של ההגנה לע.פ.ת מחוזי מרכז, 37606-11-10, שם דובר על מתחם הענישה ולא באשר להכרעת הדין. בנוסף, מדובר בהחלטה שניתנה קודם להלכה שנקבעה במועד מאוחר יותר ע"י בית המשפט העליון.

13. גרסתה של הנאשמת רצופה בסתירות. במסגרת חקירתה הנגדית, עולה כי הנאשמת זוכרת היטב חלקי דברים ספציפיים, לעומת פרטים רבים שפרחו מזיכרונה:

"ש. הגיע סופר וספר שגם הגיע למקום ואמרת לדניס שתדאגי להעיף אותי מהמשרה אם ישים לך אזיקים?

ת. לא זוכרת שאמרתי דבר כזה. יש לי זיכרון לא טוב מהאזיקים, יתכן שאמרתי".

ש. יתכן שאמרת שגם את סופר יעיפו מהמשרה ?

ת. לא חושבת שהייתי אומרת דבר כזה אבל בלהט הדברים שהתחילו בכח , זה שיתק אותי, לא יודעת מה אמרתי באותו רגע".

(ע"מ 30, שורות 8-13 לפרוט').

כאשר מנגד לשאלות אחרות שהוצגו בפניה, הנאשמת הגיבה אחרת :

ש. יתכן שבלהט הדברים אמרת עוד דברים שאת היום לא זוכרת ?

ת. זוכרת מצוין מה שקרה,

(ע"מ 30, שורות 14-15 לפרוט').

"ש. אולי בלהט דברים וזכרונות מהאזיקים זה קרה ואת שוכחת?

ת. מרגע שהוריד את האזיקים חזרתי לעצמי, זוכרת מה היה".

(ע"מ 30, שורות 22-23 לפרוט').

14. להתרשמות שאינה חיובית מהנאשמת, ניתן להוסיף את התחזותה לכאורה של הנאשמת לעורכת דין. כמו גם, שטענה כי בעת האירוע נכחו שתי חברות ברכב, שאף תיעדו באמצעות הודעות SMS את המקרה. יחד עם זאת, בחרה להימנע מלציין את שמותיהם של החברות, וציינה כי החברות בחרו שלא להעיד מטעמה על אף שאחת עורכת דין. (שורות 23 - 26 עמ' 27 לפרוטוקול).

הימנעות הנאשמת מלזמן את עדיה אשר לגרסתה נכחו במקום ויכלו להעיד לטובתה מדברת בעד עצמה ופוגמת בגרסת הנאשמת.

יתר על כן, קבלת גרסת הנאשמת לארוע משמעותה כי כל השוטרים אשר טיפלו בנאשמת (6 שוטרים); קשרו קשר נגדה והעלילו עליה עלילה, דבר שאני לא מקבל.

15. התרשמות הכוללת מהנאשמת, באשר לסתירות, אי עקביות, זיכרונה הסלקטיבי, מלמד על חוסר אמינות באשר לגרסת הנאשמת, פוגם ומערער את מהימנותה.

16. לאחר ששמעתי ובחנתי את מכלול הראיות והעדויות והתרשמתי מהעדים שהעידו בפני, ובהסתמך על עדות עדי התביעה להם אני מאמין ועדותם מקובלת עלי, אני קובע כי הוכח שהנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום של נהיגה בשכרות וזאת מכח החזקה הקבועה בחוק בשל סירוב להיבדק.

לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ה , 01 יוני 2015, במעמד הצדדים.